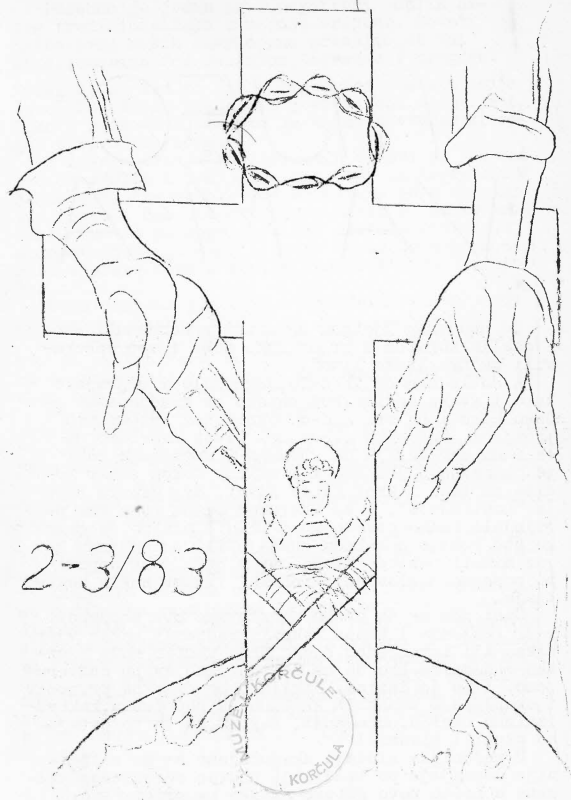

1983

LANTERNA SV. MARKA

2-3/83

Pr. 238/83

RIJEČ VAMA

Iz nedavnog ljetnog ugodjaja zakoraknuli smo naglim korakom u predzimsko doba i već zaboravili na "Mratinsko ljeto".

A dotle sve se išedalo, događalo i mijenjalo kako i svake godine. Podjednako na gradjanskom planu kako i na crkveno-duhovnom, bez istaknutih promjena. Općenito gledajući život zapažamo da se i on sav odvija od vremena i događaja koji se obnavljaju jednako ili slično tokom svake godine pa tako i kroz čitav život. Sve minulo bijaše "uobičajeno". A na vjerskom planu tomu smo prijanjali onako pristojno i tradicionalno da nema ni što reći o posebnom značaju ili događanju kroz minulni period. Stoga ovoga puta i ne donosimo posebno poglavlje "Kronike" izuzev nekih događaja.

Cini nam se da ovako podržavamo ovu uhođanost radi traženja i ukusa tako izgrađenih naših vjernihika. Ali izvanredno događanje unutar naše vjerske zajednice kao da ne postoji, kao da ne ostvarujemo. I to je istina. Mislim ovog časa na pr. poziv i okupljanje zanosnih kršćana za nadočasća, kakovu iznimnu akciju, pobožnost. Zar ne, da za to ostajemo gluhi i hladni!

U najboljem slučaju uključujemo se na rečjanije događaje po tradiciji unutar odredjenog vremena a nešto novo gotovo nikako ne prihvaćamo.

Posebno je jedan novi, negativni oblik našeg tradicionalizma u zadnje vrijeme. Poveći naima broj naših sugrađjana preselio se van grada, osobito Pod Sv. Antun, Zagradac i drugdje.

Nažalost, ne vidimo ih u Zajednici osobito rečjeljom. Kao da su predaleko postavljeni, odijeljeni. Tako i njihova djeca, što je za njihov vjerski odgoj upravo tragično.

A naše upiranje kod lokalnih vlasti da nam već jednom odobre i dodijele lokalitet za izgradnju vjerskog centra negdje Pod Sv. Antun- gdje se naselio najveći dio stanovništva, nikako da se ostvari. Kao da ne mogu shvatiti nastalu situaciju, nužnost rješenja ovog pitanja sa svake strane, ne samo vjerske nego i turističke, društvene i političke.

Ovih dana mi je jedan sugrađjanin naveo svoje dječjačko sjećanje što mu se zauvijek urezalo:

U tamnici je ležao mladić-mrtav mladić. Pristupio je pk Don Pero da obavi sprovod. Prisutnom čuo se približio i umjesto žalovanja prijekorno je samo rekao jednu riječ: "Odgoj, odgoj!"

Mi smatramo da se naročito bez vjerskog odgoja svašta događja i događat će se i u našoj sredini. Slobodni smo i zakonom ovlašteni sve učiniti, sve poduzeti da duhovnim odgojem dahnemo kršćanskoj mladeži duh vjere koji će ih poučiti da se drže najboljih i najvrijednijih načela življenja za njih same i za svako društvo.

I tako biva da naše obitelji proživljavaju naša čudna "događanja" koja zamračuju obzorje budućnosti svima, posebno mladima.

Medjutim se ipak u dubini srca radujemo. Gledamo u širokim razmjerima velikog svijeta da se ljudi di osobito mladi okupljaju pod barjak mira, pravde, slobode i vjere. Suvremeni čovjek kao da ne nalazi drugog istinskog i realnog odgovora na izazov svog duha nego u vjeri, u Kristu. Ovakva stremljenja vidimo i po našim većim gradovima. Dali će se i naša mala sredina meknuti i krenuti ovakvim putem obnove i traganja za Kristom?

TVOJE SRCE

u ovoj vremenskoj treti i događanju 1984. G-
nim Danima i kraju ove građanske godine 83.-
u kojima nam dolazi ususret Krist Otkupitelj.

Dali ćemo u Božićnjem događanju gledati i prihvatiti samo obnavljanje u sjećanju onoga što bijaše dobro pred dvije tisuće godina za preobražaj ondašnjeg poganskog svijeta ili ćemo prihvatiti uvijek novu, uvijek spasnosnu, uvijek blagoslovljenu stvarnost da je BOŽJI SIN s nama, da nas ON prati, da smo prožeti darom Njegovog božanskog obličja kako njegova ljubljena braća a sinovi zajedničkog Oca Nebeskoga?

Za nas dakle Božić ne smije biti "dan događanja" nego Dan obnove, Dan zahvalnosti kada je započeto naše Otkupljenje i spasenje.

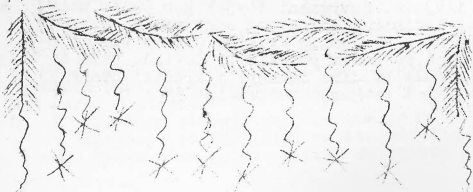
Ova "Riječ vama" često načine različitu temu. Smatramo dužnošću neprestano isticati našem svijetu dobre volje ovu temeljnu misao na hitri prolazak vremena kojim smo zaogrnuti i na bit kršćanske lojalnosti Kristu Spasitelju u sebi, u obitelji, u društvu, posebno u odgoju djece.

Kad bismo se odazvali i poslušali zov i krik naših svećenika mnogo toga bi bilo bolje, ljepše, utješno i nebeski sretno.

Daj Bože, da s Božićem i Novom godinom krenemo iznova kršćanskim putem našeg vremena koji je u našim rukama i dan na naše raspolaganje.

Misleći srcem i dušom na sve Vas upućujemo Vam naše svećeničke čestitke puninom duha kličući avijama Vama :

BRETTAN BOŽIĆ I BLAGOSLOVLJENA NOVA GODINA 1984.!

Koliko mu je sjaj sama ispjevano- Od najstarijih vremena do časa dok mi preko ovih redaka razgovaramo, pokušavajući naći odgovor- što je ono?

Za čovjeka znanosti- "Mali aparat" koji dok radi pokreće litre krvi u nama da protiču žilama našega tijela unoseći u njih život, pokretljivost, snagu i prisiljavajući mozak da bude sve udove kako bi bezpoštendo radili, stvarali. A kad prestane njegov rad, kad umuknu njegovi čujni trzaji, nastupa ono što ljudi nazivaju zastrašenim riječima- smrt-

Ljudi nevjere u mozgu vide sve. To je ogromna radna dvorana (iako na očigled malena)- u kojoj se stvaraju planovi, nacrti i kad su oni gotovi, netko nevidljiv pritisne gumb, odredjen za časovitu potrebu čovjeka i izvršenje zadatka počinje. Ali i tu nastaje tama, sve se ukoči, kad svojim radom prestaje rad srca. Za ljude nevjere to je svršetak za uvijek. I ako je dotični bio stvaralac, izgovorene riječi - "Slava mu!", postaju zadnji hropac nad njegovim grobom, budući zaniijekane vječnost i nastavak života u njoj. Kakvo čudo što su ti isti i takovi u srce uklopili i topli osjećaj zaljubljenosti pa i same ljubavi i tvrde, da iz srca prodiru svjetli valovi osjećaja nazvani - ljubav-! Koje čudo što uz takovu propagandu zaljubljenici jedan drugome tepaju riječi- "srce moje!" A koliko li su istinitije riječi, bliže stvarnosti, kad govore šapćući - "dušo moja!"

Da, to je ono pravo. Nad ne bi bilo duše u nama ni srce ne bi kucalo, ni srce ne bi radilo. Du je ono što oživljava čitavo naše biće. Jer i prvi čovjek bez duše bijaše mrtav, nepokretan. Kao i svaki od nas u svom začetku. Udahnućem duše darom vječnog Stvoritelja tijelo oživljava, čovjek postaje živ. Kao kod prvog čovjeka, tako i kod svakog od nas, tek tada se začuju prvi otkucaji srca. Udahnućem duše prvi je čovjek zadovolio i svoju ženu, rodila se u njima ljubav a s njom i novi stvorovi, djeca. A ljubav nije potekla iz klijetki srca, nego se rodila u nevidljivoj vosti duha, kao što je i sama ljubav u svom klijanju nevidljiva, dok se ne pokaže po djelima prema ljubljenoj... Srce, istina, u tim časovima prže kuca, krv se skuplja, stvara se crvenilo na licu, drhtaj ruku, toplinu pogleda, ali sve to u stvarnosti čini u nama duh koji tjera osjećaje ljubavi na vidjelo. A taj "mali motorić" srce, samo je sredstvo koje služi duši.

Da li si kada razmišljao, da mi osim živog bića volimo i mnogo štošta u životu? Znanost, muziku, sport, auto, bicikl, svemir... A simpatija, k svemu samo djelomično nabrojenom, ne radja se u srcu nego u duši. Znanje nisu slova ni ispisana knjiga, muzika nije instrument, nego nešto nevidljivo što budi u nama čuvstva, osjećaje ljepote, uživanja u našoj nutrinu. No pak ne stvara u nama srce, nego duša, duša ulivena u nas od nenadmašivog Stvoritelja svih ljepota, od Ljepote nad ljepotama zemlje i svemira i ljudskog stvaranja.

Osjećaji gnjušanja nad zlom! Ta ne bude se oni preko tog komadića mesa u nama nego i opet preko duše koja voli lijepo, dobro, plemenito, a odbacuje zlo kao nešto što je može "ubiti za uvijek"!

Prema tome: kako diše duša tako kuca srce. Za što živi duša za to živi srce. Što traži duša za tim kuca srce. Dobro-Zlo- Vječno-Vremeni-to!

A "tvoje srce". Malo božanstvo u tebi ili...

- 17

Kome si ga poklonio? Zagledaj se preko duše u sebe, pogledaj djela iza sebe i znat ćeš sve. Znat ćeš kakav si, ali i kako potajno možda procjenjuju ljudi. Da li i za zebe govore: "...bezdušan...nema srca...neljubezan..." ili obratno?

Kamo sreće ako je tako- te budi tada pososan, te zapamti :

Srce tvoje kuca danju, kuca noću,
za što kuca da l' ti znaš?
ako za zlo sve odbaci,
hrabro reci :
za poštenje kucaj. Hću !

Franjo Balog

Sve Vas toplo molim za oprost što Vam nisam uputio uobičajenu Božićnu čestitku sasama lično. Najvažniji je razlog tomu moje zdravlje kojemu moram žrtvovati mnogo vremena, trošiti dane koji me vode sve do Zagreba a ponovno možda i dalje. "LANTERNA" Vam donosi ne samo moje iskrene, srdačne čestitke nego i moj duh, moje srce.

Neka Vam oni reknu što mislim, što molim, što želim svakomu od Vas s svetim i radosnim ovim Danima i o Vašem toku života s Novom godinom...

Ovaj nas svijet uvjerava kako jedino naslon na Krista ima uspješni, koristan i blagoslovljeni uzvrat ovom našem životu i njegovoj pravoj vrijednosti.

Budite prožeti voljom predati se Kristu; On će voditi, braniti i hrabriti svoje kojima je osigurao plodove svoje otkupiteljske krvi.

Budite blagoslovljeni uz

ČESTIT VAM BOŽIĆ i SRETNNA NOVA GODINA !

Joan

SVETA GODINA

Posjetio me je naš opat Don Ivo, pa, kao da me malo prekorava rekne: "Zašto mi ne napišeš nešto za našu "LANTERNU"?" "Vrlo rado, odgovorih, sam mi ti reci što želiš!" A on kao iz topa: "Sveta godina!"

I evo, Lanterno moja, ispunjavajući svoje obćanje šaljem ti kratko razmatranje o "Svetoj godini".

"Svet, svet, svet", pjevamo na blagoslovima sa Presv. Sakramentom. Zašto? Zato što bismo htjeli da i sa svojim dnevnim životom klićemo poput anđela na nebu: "Hvala, slava, mudrost, zahvala, čast, moć i snaga našem Bogu u vijeke vjekova" (Otkr. 7, 12).

"Svet, svet, svet", klićemo ili pjevamo na misama nakon predslavlja. Zašto? Zato što bismo htjeli da nam budu svetije misli, riječi, djela.

Sveti, sveti, sveti bili su mnogi muškarci i žene, pa ih je Crkva proglasila našim uzorima u kršćanskom životu. Zašto ih je proglasila? Zato da i mi u mislima, riječima i djelima stavimo Boga od jutra do mraka.

To nam poručuje Bog, to nam poručuju svi sveći da je glavni zadatak na ovom svijetu svakog čovjeka: posvećenje. A to posebno želi naglasiti "Sveta Godina". Naročito onima koji u cjelosti ne pripadaju Bogu, Kako to? Mi smo "narod od-

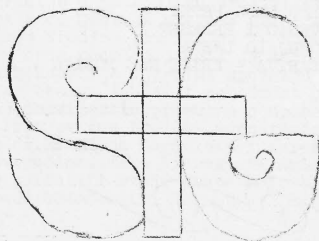
redjen da pripada Bogu", veli Petrova poslanica (1 Pet. 2, 9). Bogu u cjelosti ne pripada onaj koji se nevjerom otkinuo od Boga, ili onaj koji se grijehom istrgnuo iz Božjih ruku. I što sada? "Sveta godina" nas potiče da "ruku svadljivicu" pružimo Bogu u ispovjedaonici i tadaće se ona pretvoriti u "ruku pomirnicu".

Možda će ipak biti onih kojima "Sveta godina" ništa bolje, ništa novo u životu neće donijeti. Ali oni sami će biti krivi, jer "Sveta godina" nudi, a oni odbijaju.

U Malmö (Švedska) pao je na cestu s motora neki čovjek, jer je htio izbjeći nekog psa da ga ne pregazi. I kad je pao, ovaj ga isti pas ugrizao za nogu... Nemojte, molim vas, i vi biti slični ovoj nezahvalnoj beštiji. Ako ste možda grijehom i "ugrizli" svog Spasitelja, prestanite "gristi" i "lajati" (=psovati) na Njega. Radije udjite u ispovjedonicu, pružite Isusu ruku pomirnicu i pjevajte zajedno s Njim dobrom Ocu na nebesima:

"Svet, svet, svet Gospodin Bog Sabaot!"

Padre Zlatan

JUBILARNA GODINA

VELIKI JE PETAK
ISUSOVE MUKE
I SLAVE USKRSNE
ZA DANE JUBILARNE.

LJUDI PROLAZE
GODINE SE BROJE
AL' KRIST S RASPELOM
KAO PUTOKAZI STOJE.

USKRSLA LJUBAV
KROZ TEŠKU SMRT I MUKU
BESMRTNOST DARIVA
I OPRASŤA SVOM PUKU.

UTJEHA I HRABROST
ON NAM MOŽE BITI
RASPELO GLEDATI
LAKO NAM KRIŽ NOSITI.

O' KALVARIJO PONOSNA, SVETA
NA TVOM VRHU OMOG PETKA
TISUCU DEVESTO I PEDESET
ZEMNIH PROHUJALO LJETA
KRIST SE DARIVA - KRIST NAS POZIVA . . .

M. Š.

JUBILARNO hodočašće

- 11 -
U nedjelju, 11. rujna, u našem gradu održano je jubilarno hodočašće svih župa našega Otoka. Naša je Katedrala za ovo područje proglašena crkvom gdje se dobiva svetogodišnje oprostenje.

U ranim popodnevrim satima što posebnim autobusima, širo privatnim vozilima pristiglo je do tisuću hodočasnika. Jedna po jedna župa predvodjena velikim križem, predstavnicima župa i bratovština na čelu sa svojim župnikom, žć. Sestrama i ministrantima ulazeći kroz glavna vrata grada pjevali su prastare pokorničke pjesme. Najbrojniji bijahu iz Pupnata i Blata a jednako tako redali se mnogobrojni hodočasnici iz svih ostalih župa. Korčulani su ih radošno dočekivali već na pijaci i u crkvi na čelu sa opatom-župnikom i predstavnicima bratovština. A posebno se isticala velika grupa naših Sestara iz cijeloga Otoka.

I dok se pobožan svijet ispovijedao dotle je u 17 sati naša Katedrala bila ispunjena svijetom kako rijetko kada. Najprije je Opat održao pozdrav svima ističući Otkupiteljsko poslanje Isusa Krista. Pred očima u duhu gledamo pred sobom i otvaramo svoje duše i srca Sv. Križu od Otoka-Badije. On je sada u franjev. crkvi iznad Orebića. Ali on je i sada s nama kako bijaše vjekovima kao središte pobožnosti i vjere ovog kraja. Još su žive posljednje generacije onih koji su proživljavali misterij Sv. Križa od Otoka. A njegovo uklanjanje god. 1950. iz naše sredine povuklo je za sobom opadanje duha vjere ovog područja. Sada je zadnji čas da se naše nove generacije vjernika upoznaju sa Sv. Križem i da se obnovi ljubav i pobožnost prema Njemu.

Opat je obavijestio prisutne o upućenoj predstavi o. Franjevcima tražeći dopuštenje kratkog prijenosa Sv. Križa na Korčulu pri korizmenoj svečanosti Sv. godine. Tako bi raspeti Krist simbolično došao potražiti svoje ovce- koje bi potom zasigurno rado hodočastili Raspetom u samostanskoj

crkvi nad Orebićem, gajeći čvrstu nadu da će prije ili poslije Sv. Križ ponovno zauzeti svoje vjekovno mjesto u badijskoj crkvi. Danas svakako lako spoznaje kolika je šteta ne samo vjerska nego kulturna, spomenička i politička pred velikim svijetom - što je danas badijska crkva...

Preko Koncelebracije crkva je pjevala Peranovu Misu, a propovjedao je vlč. Nikola Šošić, župnik na Kmanu-Split koji je zanosnom rječju uprisutnio našu vjeru u Krista i na naš život.

Potom su hodočasnici zajednički molili jubilarne molitve. A Molitva vjernika nosila je pečat molitve svih župa Dekanata.

Na Prikazanju je takođerjer svaka župa prikazala svoj dar: plodova naše zemlje i rada. Na kraju svečanosti to bijahu blagoslovine svima dijeljene. A sv. prišt dijelilo je nekoliko svećenika i možemo reći da nikada nismo odjednom u Katedrali vidjeli toliko pričesnika.

Bogoslužje je zaključeno svečanim TEBE BOGA HVALIMO dajući maha izrazu veselja i zahvalnosti Bogu za doživljeni ovaj veliki dan.

Na izlazu iz Katedrale dočekale su već pripremljene članice župske zajednice nudeći kruh, piće, grožđe i slatkiše hodočasnici. Na licima sviju čitalo se oduševljenje, radost i duhovni mir kao i izraz žive čežnje: "Kada ćemo se ponovno naći i vidjeti, pogotovo ako s nama bude i Sv. Križ od Otoka?"

Zaključili smo da pri kraju Jubilarne godine, koja svršava o Uskrsu slijedeće godine, da se ova-ko ponovno nećemo. Za to ćemo se pripremati sve do slijedeće Korizme.

Za vjernike grada Korčule biti će to posebno pružena prigoda da kroz Potpuno oprostjenje prime plodove Otkupiteljske žrtve Božjega Sina i sveta prigoda duboke obnove vjere.

OTKUP ČOVJEKA

"... Mnogo mi je žao što se nismo vidjeli. Volio bih da sam se mogao s Vama malo napričati. Onako kako smo nekada znali. Ali kao da se toliko toga promijenilo. Riječi, pravi ljudski razgovor, prijateljska riječ poklonjena nekome, darovano vrijeme i srce da se sasluša nekoga - postale su, zar ne, prava rijetkost. Riječ je postala profanirana, svatko bi i svašta govorio, nikoga zapravo s pažnjom i razumjevanjem ne slušamo. Rezultat je, da više gotovo nitko nikoga ne razumije ili, što je još gore, sasvim pogrešno razumije; kao nekada davno u Babilonu - govorimo nerazumljivim, različitim jezicima.

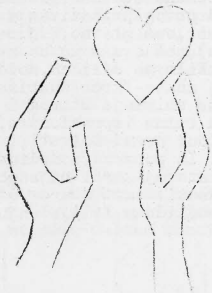
Ima nešto prohujalog vremena što sam gledao film "Ben Hur". Kako ga kod prvog prikazivanja nisam gledao (nije bio cjelovit, ono glavno, t.j. religiozno je bilo cenzurirano), pošao sam ga sa suprugom i djecom pogledati. Film je odličan, možda malo predug. Dakle, sadržaj znate - kroz sudbinu nekoliko osoba prikazano je umiranje Starog i rađanje Novog svijeta. Sve u filmu impresionira, ali posebno savršene scene, put prema Golgoti, razapinjanje na križ, svjetina. Iz potresa, pomrčine, tjeskobe događa se po Kristovoj smrti najsudbonosniji preobražaj u Povijesti: smrt starog čovjeka, čovjeka grijeha (u simboličnom izliječenju od gube) i rađanje otkupiteljskog Božjeg djeteta.

Ali posebno se doima lik Krista. Kroz cijeli film ne vidi Mu se lice i ni jedne jedine riječi ne izgovara...a sve mijenja!... I nameće se pitanje: "Što bi bilo, kakav bi tek Svijet izgledao da se Vječna Riječ nije jednom uprisutnila na njemu, da čovjekovu mucavost učini kako-tako razumljivom, da mu umjesto kamenog srca nije usadila srce od mesa? Pa i-pak, kada pogledamo suvremeni svijet kao da se u njemu teško još prepoznaje taj novi, kršćanski, Kristovom pojavom stvoreni čovjek! Nije li taj čovjek izvršio novi otpad prezrevši i odbacivši i Boga-Stvoritelja zajedno sa svojim praroditeljima i Boga-Otkupitelja? Zar posvuda ne vidimo podizanje novih oltara starim poganskim bogovima; ponovo se klanja i častohlepnom Baalu, uživa u razbludnoj Asarti, prinosi krvave žrtve vlastite djece okrutnom Merloku?

Ponekad se pitam: Da li će kod ponovnog dolaska Krist zaista zateći još vjere? - kako On sam pita. Da, mislim, da se često svi moramo pitati kako je naša vjera, svakog od nas posebno.

Svakako, svijesni smo da sami po sebi ne možemo ustrajati. Zato nam je Krist i svojim primjerom pokazao kako je ljudski i sumnjati i malaksati, trpjeti, ali uz njegovu pomoć i pobijediti..."

Ivo Martinić

NOSIMO U SRCU KRISTA

Volimo jedni druge:

Ljubav nad nama nek bude
iskrena i čista.

Bratu bratu pružimo ruku
I nosimo u srcu Krista.

Uzalud sva dobra naša
I raskošan nam naš dom
Pa nek u njemu sve sja i blista
Al' čemu sve to
Ako ne nosiš u srcu Krista.

Život je kratak
Pun boli i tuge
A smrt naizbježna i bliska
I umrijet je mnogo lakše
Ako nosiš u srcu Krista.

On rasvjetljuje puteve naše
Dobar je pastir svima,
Svoj pogled uzdiži visoko gore
Jer spas, pravdu i svoj mir
Naći ćeš jedino kod Krista.

Vrijeme žurno odnosi dane
I ono jednom kad nad nama stane
Spriječiti ga neće ništa.
Pa ne gubi vrijeme već sada
Zato nosi u srcu Krista.

Volimo jednu druge,
Ljubav međ nama
Nek bude iskrena i čista
Brat bratu pružimo ruku
I nosimo u srcu Krista.

SVETA
GODINA
OTKUPLJENJA

S V. KRIŽ OD OTOKA

"Sveti Križ od Otoka" (Badijski Križ) djelo je visoke umjetničke vrijednosti i stoga ima značajno mjesto u našoj kulturnoj baštini. O njegovu porijeklu i dolasku na Badiju postojale su razne tradicije. Ona najpoznatija veli da su Križ sobom donijeli Franjevci s narodom bježeći sa Kosova poslije bitke 1398. godine.

Prvi je o Križu stručno pisao i objavio ga koncem prošlog stoljeća povjesničar Frano Radić, stručni nastavnik Stručne škole u Korčuli. On je uočio natpis na polodini Križa i pročitavši ga (netočno) objelodanio ime autora, nekog majstora Uga, i godinu izvedbe 1440. O Križu su pisali i s manjim izmjenama čitali natpis: V. Vuletić-Vukasović, N. Trojanis, Lj. Karaman, C. Fisković i dr. Medjutim tek je dr. Igor Fisković u napisu: "Prijedlog za kipara Jurja Pavlović" objavljenom 1956. godine u časopisu "Peristil" na temelju stilske analize i ponovnog čitanja natpisa ustanovio točnu godinu nastanka Križa i ime autora.

Križeve slične Badijskom našao je I. Fisković u Pridvorju u Konavlima, u Župnoj crkvi u Omišu, u splitskoj Katedrali i u Šibenskoj Katedrali. Na ovom posljednjem sačuvan je čitak natpis koji govori da ga je napravio splitski kanonik Juraj Petrović. Istom umjetniku, poznatom kiparu i drvorezbaru XV st. opravdano je pripisao i Badijski Križ. Natpis na Križu I. Fisković čita ovako:

M(ag) I(ster fui) T. HUIUS. OPERIS
G(eorgius Petri)(pr) IMICERIUS ili IMACERIUS
D..... MCCCCXII. XIII
(die mensis M)ADI(i)

(Majstor ovo križ je Juraj Petrović, Kanonik 1459
4 dana mjesca svibnja)

Križ ima raspon krakova 294 X 186 cm, a Kristov lik je velik 178 X 164 cm. Tijelo je izdijelano u jednom komadu, a ruke su posebno dodane. Površina lika je bojadisana, pojedinosti slikane. Iznad Kristove glave pričvršćen je svitak s natpisom INRI. Svetokrug je srebrna okrugla ploča ukrašena križem i cvijetnom ornamentikom. Otraga na dasci uzdužnog kraka u križištu je spomenuti natpis izveden žutim gotičkim slovima, vrlo oštećen.

Igor Fisković ovako opisuje Badijski Križ :
"Na tamnozelenom križu raspet je umirući Krist. U prikazu lika dolazi do izražaja stilski realizam kojim se ostvaruje naglašena težnja priopćavanja pojačana i unutarnjom izražajnošću skulpture jednog od najjačih radova majstora Jurja. Ona se iskazuje upravo na licu koje zamire od boli, a prisutna je također u udovima preko otvrdnutih žila i otegnute kože, oteklih zglobova do šaka sa zgrčanim prstima ili stopala s kojih je zbog spuštanja otežalog tijela odrta koža. Uopćavanjem stvarnih elemenata majstor je izrazio smrtnim znojem oblik tijelo i na njemu vješto stilizirane spirale uvojnaka kose stvrdnute mokrinom poput tanke tkanine o pasu koja se sljubila uz bedra. Prisutnost gotičkog naturalizma, kiparski već do rečenog splasnutim skeletom i prelomljenim strukom, povećava još ispijena blijeda put s plavkastim žilicama i zgrušanom krvi. Krv je obilila čelo i lice, potekla niz ruke gusta kao u mlazu iz desne strane grudi te sa stopala poprskala podanaka križa. Tim motivom naglašena je zamisao Krista kao očevječenog mučenika."

Sveti Križ je stoljećima bio smješten na Badiji a stanovništvo grada i otoka Korčule iskazivalo mu je trajno i duboko štovanje.

Zajedno sa slikom Gospe od Otoka Križ je u viševrstu navratu za ratnih opasnosti bio prenošen i čuvan u Korčuli: 1571 godine prilikom opsade Uluz Alije, pa od 1646 do 1669 za vrijeme Kandijskog rata i dr.

Konačno je 1763. godine Sv. Križ prenesen u veliku novosagrađenu kapelu uz badijsku crkvu, gdje se na mramornom oltaru -najvećem baroknom oltaru u Dalmaciji- nalazio sve do god. 1950 kada su oo. Franjevci morali napustiti Badiju pa je Sv. Križ odnesen u njihovu crkvu nad Orebićem. Tamo se nalazi i danas na drugom oltaru južnog zida crkve.

Stručnjaci Konzervatorskog zavoda iz Splita izvršili su 1964. godine temeljitu restauraciju i konzervaciju ove umjetnine.

A. F.

JEDNA INFORMACIJA

U rujnu je Don Ivo tražio zdravstvenu pomoć u Freiburgu (Njemačka). Bilo je to nakon druge operacije trigeminusa u Zagrebu u m.j. ožujku. Boravio je u bolnici Bruder Klaus u Walldkirchu savršene strukture. A na kraju bio je nekoliko dana kod našeg ljubeznog misionara o. Ivana Badurina.

Dva profesora sa Medicinskog fakulteta izvršili su poseban zahvat: bez anestezijske kćerice lice prodrli iglom do živčanog ganglija u malom mozgu prerezavši oboljele živce trigeminusa.

Rezultati su se pokazali vrlo pozitivni. Preostali su još bolovi uokolo lijevog usnog ugla.

Tako poslije 12tak godina Don Ivo se najvećim dijelom oporavio od teških bolova. Nada je da će u budućnosti biti još bolje.

Tokom tolikih godina boli svatko se interesirao o mogućnostima ozdravljenja. Sada, kada je u najvećem dijelu ova nevolja odstranjena- Don Ivo se svesrdno zahvaljuje svima, mnogima i za molitve i suosjećaj i interesiranje. To Don Ivo čini ovim putem preko "Lanterne".

KOLN KORČULA KOLN

Tri tjedna, od 10.do 28.VII ov.g.u Korčuli je godišnji odmor provela grupa od 40tak njemačkih turista iz Holweida-Köln. Bili su to članovi župske zajednice St.Anno. S ovom župnom zajednicom povezani smo višegodišnjim prijateljstvom. Naime prije 30tak godina Don Ivo je u Korčuli upoznao studenta medicine Rudolfa Ernst-a iz Kölna. Poslije mnogo godina ponovno je došao s njim i vezu. Bio je liječnik-stomatolog a ujedno predjednik Pastoralnog vijeća župe. Tako smo došli do veze sa župnikom vlč. Joseph Weber. Par puta smo uzvraćali posjete te uspostavili srdačne veze. Ova prijateljeka župa iskazala nam je duhovnu ali i materijalnu pomoć. Njihovim doprinosom napravili smo električni sat na katedralnom zvoničku i pomogli nas u nekoliko navrata.

Novi župnik vlč. Wendelin Höllner i Dr Ernst organizirali su grupu župljana u posjet Korčuli i našoj Zajednici.

Bili su to uglavnom braćni parovi. Mnogi od njih bijahu prvi put kod nas i uopće u Jugoslaviji. Doputovali su vlastitim autobusom, a mi smo im preko turist.agencije Putnik Marko Polo osigurali smještaj po stanovima naših poznatih obitelji.

Želja naših prijatelja i gostiju nije samo da upoznaju naš grad i Zajednicu nego da uspostave osobni kontakt s našim ljudima koji će biti na obostranu korist.

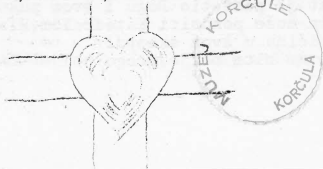
Prve nedjelje nakon njihovog dolaska bila je u Opatskoj crkvi zajednička sv.Misa na kojoj je kapelan Don Stipe(umjesto odsutnog Don Iva koji se radi bolesti nalazio u Zagrebu u bolnici) srdačno pozdravio naše simpatične goste. Pozdravile su ih i naše dvije mlade djevojke. Poslije ove svečanosti svi su bili počašćeni u rizničkoj kuhinji cukarinima i pićem što ih se osobito dojmilo.

Vrijeme su provodili u kupanju i šetnjama. U suradnji s nekolicinom požrtvovnih članova naše Zajednice priredjivali smo nekoliko izleta. Tako do Vele Luke preko Otoka, u Dubrovnik, Mostar te brodicom uzduž korčulansko-pelješke rivijere, na Badiju i na Vrnici.

Neprestano su svjedočili svoju radost i divljenje ljepotama našeg kraja i naše kulturne baštine.

Navečer, uoči odlaska-a bila je Vigilija svetkovine sv.Todora- bijasmo svi okupljeni ukolo kase Sv.Todora. Tada im je u ime naše zajednice predana na uspomenu velika uljena slika panorama Korčule, djelo vrijednog nam amaterskog slikara Frana Depola. Oni su pak Riznici darovali veliki brončani reljef .lik sv.Anno kölnskog biskupa-rad njemačkog poznatog kipara Eginu Weinerta.

S prijateljeni s mnogima, na rastanku su naši gosti iz Holweida obećali ponovo dolaziti, a svojim kod kuće pričati o nama, o našoj lijepoj Domovini, o Korčuli, Riznici, o našem Sv.Marku.

PISU NAM

DALMACIJA U SUNCU I VJETRU. . . .

"Vjetar i propuh je Dalmaciji dobro i zlo. Kako kada i kako komu. Dragom Opatu, davno prije, donijelo je teško zlo: upalu trigeminusa. Pa onda liječenje, jaukanje, operacije.

Propuh je ubitačan kao zraka lasera što kao najoštrijem skalpelom reže tamo gdje je namjerena. Ne bih rekao da je naša Dalmacija samo zemlja sunca, nego naročito svih vjetrova: bure, buri-
na, tramontane, maestrala, lebićade, lavanta i drugih što podmuklo puhaju...

A kad ste ostavili u ožujku Zagreb (Rebro) mislio sam da je sve dobro prošlo. I da će se za par mjeseci stanje posve popraviti. Tako i nije- tako i jest. Morali ste naime još puno trpjeti. A onda ste se "naljutili" i usred ljeta utekli ste u Freiburg. Prošli ste grube časove kad su Vam onako "na zdravo" probijali glavu, rezali žilce u moždanom gangliju. I na kraju: bolovi su velikim dijelom dokrađženi.

Bog nije samo Dobrota. On je i Mudrost. Njemu i svima nama potreban je Don Ivo. Pa i onim mladencima, što će sada hitati u Korčulu da gordo izjave svoj zaljubljenički "DA"! poput onih mladih Molynovih koji su preko televizije zasada prvi i jedini svjedočili svoju ljubav na crkveni način.

A što sada reći? Neka oni berekini u Korčuli ne jide dobrog Opatu, što svu svoju mladost i mu-
ževnost je posvetio Bogu i svom puku. Danas se Korčula može ponositi Katedralom, Riznicom i crkv. spomenicima u svom sklopu.

Sve će biti bolje, mnogo bolje! LANTERNA će ta-

- 2 -
kodjer opet propjevati, možda malko u cvrkutu kao da sviraju škotske gajde, -dok ponovno zabruje orgulje Svetoga Marka u svojoj punini. . . .

Zagreb

Bruno prof Bulić

DUBROVAČKI BOŽIĆNI TRUBADUR

I evo prid vratima stigli su dani blagijeh uspomena, a sve su one vezane na oni sveđ svježiji i zamamni i privlačni misterij:

Špilja od Porođenja Jezusova u Betlemu, poklona pastijera i mudraca s Istoka i uz veličajni anđeoski kantikum:

"Slava Bogu na visini, a mir ljudima na zemlji!!

I uistinu to je oni božanstven misterij, kad se u sutonu ono raspjevaju zvona tonovima Svete Noći, kad odzvanjaju kolende stare ko i kamene kuće:

Z a g r l e d u š e !

Koliko poezije, akorada i kolura u toj grandioznoj pastoreli !

Sve nas to svijesno i podsvijesno probudi iz letargičnog sna ove sadašnjice, jer to su veramente razblažujući akordi duhovnog smirenja, kao da je njihova melodija upila sve toplinu ljudskoga srca !

A ovom mojom Kolendom vežu me na Vas moje najljepše želje, da mi Vas u abundanci zagrlu svi životni pjačeri! Dao Bog !

Od srca sveđ uz Vas

Dubrovnik

Lino Šapro

Uđoh
stadoh
i vidjeh stojeć na vratiju pragu
tišinu bez mekih otkucaja sata
i njega gdje leži
shrvan blijed ukočen mrtav
moj tata

Grč mi uhvati grlo
te guši steže
još veća tvorila tišinu
u kojoj čuh suzu
kako se diže niz ponora duže
i kanalić kojim će proći u oči
reže

Stajah ko kamen
kada se spusti s visokog brda u dol
i čeka čovjeka prvog da reče
naprijed, ta ja sam za one
što ovud će proći
samo postavljen stol

Zakoraćih
a prisutni raširiše oči te
glede i glede
Kako se ruka moja podiže spušta
da bliže dođe tom licu blijedom
i poljubac posljednji daje
i srce i bol tom starcu sijedom

I nastade mir još veća tišina
što najednom trže se od začuđenja
te trkne na vrata
i ispuní polja i svemir
dok ovdje na putu u vječnost
izmučen satrt bolešću krutom i vjerom vjekova
mrtav leži moj tata

5.12.1982.

Franjo Balog

(Nek je ovo ujedno naš vijenac novim pokojnicima
osobito mladima koji nas bolne i osiromašene osta-

više.

Frankici

Predznanji je dan svibnja. Lumbarda je zahvaćena
žalošću cjelokupnog stanovništva.

Na Glavicici, nedaleko Matične crkve, smrt je zaku-
cala na vrata dobre obitelji Markovina.

S lica velikog mnoštva svijeta i iz drugih oto-
čkih mjesta, čita se duboka bol, praćena jecajima.

Srce krvari, duša plače. Ugasio se život dobre,
plemenite studentice Frankice Markovina. Biješe tek
nježan pupoljak. Oličenje dobrote, istaknutih moral-
nih i umnih kvaliteta. Nažalost, ne dospijeva da se
razvije, u privlačnosti svih svojih boja, u prekra-
san cvijet.

Na pragu života, olujnim vjetrom zahvaćen, preki-
nut je i istrzan s perivoja rodne kuće i mjesta, po-
sebno iz srdaca svojih najdražih.

Poput prestrašene golubice, pred olujnim vjetrom
teške bolesti, udaljila se od svog jata... I na kra-
tkom, mukotrpnom putu života sustala, iznemogla i pa-
da okrvavljenih krila, pognute glave, mutnih očiju.

Ugasio se život jedne mlade, dobre, nadobudne in-
telektualke lijepe nam lumbarde.

I dok svibanjsko sunce, pravo na svome smiraju,
obasjava rascvjetale livade i brežuljke, a prekras-
nom lumbardskom uvalom, isprekidani, tužan glas zvo-
na prisiljava srce da ponovno krvari, a duša izno-
va da zaplače...

Unatoč tome, toj žalosnoj stvarnosti, odjekuje
prodorna riječ velikog Pjesnika: NON OMNIS MORIAR!
Suočen sa zakonom smrti, Pjesnik daleke prošlosti,
nada se, čvrsto vjeruje: "NEĆU POSVE UMRIJETI!"

Živjet će diovjek onaj viši dio moje osobnosti,
moga bića. Tamo gdje sunce vječne ljubavi ne zapa-
da. Gdje se srce veseli. Gdje nema suza. Gdje du-
ša ne plače. Tamo visoko. . . visoko. . .

pokojni AMBROZ KAPOR

Tragičnom smrću otišao je iz naše sredine koncem proteklog ljeta diplom.ing.agronom.Ambroz Kapor. Potomak stare,ugledne korčulanske građanske obitelji koja je u 18 i 19 st.dala niz istaknutih javnih radnika. A.Kapor je od rane mladosti gajio živo zanimanje za studij arheologije i povijesti.Ocijeli radni vijek proveo je izvan Korčule radeći na odgovornim poslovima kao duhanski stručnjak širom naše zemlje. Po umirovljenju 1965.godine nastanjuje se u Korčuli u staroj obiteljskoj kući koju je teško oštećenu bombardiranjem u II svjetskom ratu,temeljito,uglavnom vlastitim radom obnovio. Isto tako je sam godinama popravljao stilsko pokućstvo i niz drugih predmeta obiteljskog nasljeđa. Tako je njegovom brigom i velikim materijalnim žrtvama uređjena i obnovljena dragocjena kulturna baština koju je ova obitelj stoljećima skupljala i čuvala.

Nije bilo značajnijeg kulturnog djelatnika(domaćeg ili stranog)koji došavši u Korčulu ne bi posjetio ova zbirku už stručno i zanimljivo izlaganje kućedomaćina. O pojedinim predmetima,slikama, rukopisima i dr. objavljen je niz znanstvenih radova,a sam A.Kapor napisao je niz radova obrađujući prvenstveno građu iz obiteljskog arhiva u kome su sačuvani brojni vrijedni podaci o prošlosti Korčule. Upravo tim nizom napisa o povijesti i spomenicima Korčula Ambroz Kapor svrtao se u niz ne samo istaknutih ličnosti svoje obitelji,nego i naših kulturnih zaslužnih radnika te mu je ime ubilježeno u Leksikografskim izdanjima JIZ-a. Od 41 znanstvenog rada A.Kapora objavljena su 38,a tri su ostala u rukopisu; ovdje donosimo bibliografiju radova koji se odnose na Korčulu:

- 1.Renesansna biblioteka Zilković u Korčuli,"Bibliotekar"br.1-3,Bgd 1966;
- 2.Četa bombardijera grada Korčule,Vesnik vojnog muzeja br.11-12,Bgd 1956;
- 3.Jedan poljoprivredni posjed na otoku Korčuli u XVI st. Anal.hist.inst.JAZU Dbk 1966;
4. Jedna medalja općine Korčulanske,Numizmatičke vijesti br.25,Zgb 1967;
- 5.Zdravstvene prilike u Korčuli u srednjem vijeku,Korčula 1971;
- 6.Književno stvaralaštvo Petra Kanavelića u korispodenciji između M atije Kapora i Krećenca Čulića,Zbornik o. Korčule 5,Korčula 1973;
- 7.Stambena izgradnja Korčule u sred.vijeku,Informativni bilten Inst.za ispitivanje materijala SRJ,br.16,Bgd.1974;
- 8.Prilozi iz tri ruska zauzimanja Korčule 1806-1807 god.Zadarska revija br.3-4,Zadar 1974;
- 9.Graditelj i slikar Josip Zmajčić,Peristil br.19-19 Zgb 1975-1976;
10. Prilog za povijest Korčulanske brodogradnje, Brodogradnja br.1,Zgb 1975;
- 11.Inventar pokretne imovine dr Nikole Kapor iz 1756,Dubrovnik br.6,Dbk 1976;
- 12.Mirazi u Korčuli od kraja XVII do sred.XIX st. Zadarska revija br.2-3,Zadar 1978;
- 13.Mogućnosti korčulanske brodogradnje u srednjem vijeku,Naše more br.1,Dbk 1978;Popis korčulanskih brodograditelja Naše more br.1-2,Dbk 1978 str.61-64;
- 15.O naoružanju grada Korčule od poč.XIII do poč.XIX st.Mornarički glasnik br.1,Bgd 1977 i br.1 1978;
- 16.Oprema galije i drugih brodova korčulanske komune u sred. vijeku,Mornarički glasnik br.2,Bgd 1979;17.Zaštita i kako izvedeno zauzimanje Lastova i Korčule od Engleza 1813,god.Zadarska revija br.4,Zadar 1980;18. Žena u Korčuli u srednjem vijeku,Arhiv za pravne i društvene nauke br.2,Bgd 1981;
- 19.Stambena izgradnja i arhitektura grada Korčule od XIII do XIX st. Izgradnja br.4,Bgd 1981;
- 20.Korčulanska luka u toku stoljeća,Naše more br.3-4 Dbk 1981;
- 21.Neki demografski podaci za grad i otok Korčulu od XVI do poč.XIX st.Statistička revija br.3-4 Bgd 1982;
22. Srednjevjekovna korčulanska groblja,Croatica Christiana br.9,Zgb 1982;
- 23.Pučko predstavništvo grada i otoka Korčule,Forum,Zgb 1983;
- 24.Korčulani i Zaved sv.Jeronima u Rimu,Croatica Christiana,Zgb 1983.

28 majka Manes KRENULA U NEBO

Već je podosta vremena što je nismo gledali, susretali u punom njezinom dosotjanstvu brižne Majke, nezaboravne profesorice, ljubezne sestre, drage osobe. Nju, Majku Manes. Izdale je noge pa i čitavi organizam koji je podnio zajedno s dušom patnje rata, strah i progonstvo, a kasnije brižnost, stvaralaštvo, odgovornost. Majka Manes bijaše sve: profesorica, ekonomica, odgojiteljica, obnoviteljica, graditeljica, a osobito Majka Kongregaciji, Majka Korčuli.

Imala je 77 godina, a 60 godina redovništva. Redovnički predano oselila se Isusu 20.X tek. god.

Sprovedu su sudjelovali hvarski biskup Mons C. Bezmalinović, otočki kler, svećenici sa Pelješka, Dubrovnika, Zagreba, Pregrade. Mnogstvo dominikanci i sestara Kćeri Milosrđa. Veliko mnoštvo svijeta iz susjednih mjesta i gotovo doslovce cijela Korčula. Nikada nismo vidjeli jednodušnosti u zahvalnosti i počasti jednoj osobi kako je to ovoga pita dala Korčula. Mnoge generacije školaraca godinama je pratila, a pamti se njezino pružanje utočišta bolničkog partizanima u ratu i to u ruševnom samostanu. Majku Manes nalazila su je naša djeca, potrebni, bolesni, veliki i mali svijet.

U teškim godinama održanja nakon rata i spasavanja Zajednici potrebnog životnog prostora od nacionalizacije Majka Manes bijaše ustrajna, hrabra i neslomiva poput svetopisamskih junakinja.

Mnogi su održali spomen-govor. Sam g. Biskup, o. Rando Paršić, Alena mg. Fazinić, Opat, Mons Branko Ivanjko župnik Pregrade, s. Katarina Maglica i Pero Tedeschi u ime društva organizacija. Nitko nije ponavljao jer je Majke Manes neiscrpno more nadahnuća svima. Njezin spomen ostaje neizbrisiv!

Počivala u Božjem miru !

- 29 - P. Andjelko vratio se OCU

Potresla nenadna vijest čitavi grad da je naš p. Andjelko (Ladi) Fazinić dominikanac naglo preminuo u Rijeci 20.X ov. godine.

Rođen je 16.X 1902. u uglednoj našoj obitelji. Njegov otac šjor Jozo bijaše usko povezan s našim dominikancima i s s. dominikankama osobito u njihovom osnutku.

U ovakvom ozračju svoje obitelji mladi je Ladi lako izabrao redovnički poziv te od god. 1919. odgajao se i studira u Bolu, Rimu i Zagrebu. Na Velu Gospu god. 1927. služio je u crkvi sv. Nikole Mladu Misu. Potom studira hrvatski i latinski na Filozofskultetu u Zagrebu. Isticao se kao vrstan propovjednik i profesor svuda po domovini. U dva navrata bio je i provincijal. U zadnje vrijeme požrtvorno djelovao god. 1968-69 kao gimnazijski kateheta i starješina samostana u Korčuli. Potom odlazi u Rijeku gdje nadahnutu djeluje među studentima i intelektualcima a jednako tako i u riječkom Karitasu kojega je osnovao nadahnut našom Bankom Sv. Jozipa - kako je rado isticao.

Padre Ladi bio je naš javni kulturni radnik suradujući u mnogim časopisima, prijevodima, a posebno na području crkvene glazbe kao kompozitor.

Korčulani su ga dobro poznavali susrećajući ga iz godine u godinu na ljetnom odmoru u rodnom gradu. Bio je simbol profinjene i vitalne vedrine i redovničkog dostojanstva. S mnogo ljubavi i žrtve uvijek se zanimao za našu Zajednicu, za "Lanternu" i surađivao koliko je mogao.

Dogodilo se da je njegovo mrtvo tijelo ostalo i pokopano u Rijeci. Sprovedu mu je bio veličanstven. Na dan pokopa biskup Bezmalinović s braćom komemorirali su ga u crkvi sv. Nikole svećanima zdušnicama. A u nedjelju obavili smo svečani oproštaj od dragog nam p. Ladi-a u Opatskoj crkvi s velom misom.

NEKROLOG

9.VI nakon dugog bolovanja preminuo je VILIM FULIER u 67 godini. K nama se zarana doselio iz Austrije, stvorio obitelj i priljubio nam se.

16.VI prestalo je kucati srce VINKA MONTINA u 81 godini a nakon dugog bolovanja i hrabro podnesenih obitelji nevolja. Luhoviti brijač, svakomu prijatelj. Isusovi prvi petki ga pratili do Srca.

26.VII Gospodin je primio dušu svog slugu ANTONA KAP. MARINOVIĆA u 83 godini. Živio je u Splitu ali je često bio s nama. Sugradjani su ga u velikom broju odpratili na groblje sv. Luke.

17.VIII dovršena je u dubrov. bolnici duga borba za život LEO SKELTA u 72 godini. K nama se doselio pred preko 30 godina te je sa svojim sinovima visoko uzdignuo zlatarski i filigranski zanat. Utjehama vjere preselio se Bogu, a mrtvo tijelo položeno je u sv. Luke praćeno mnogima.

21.VIII k sebi preselio plemenitu dušu u Dubrovniku DARIJE FORETIĆ r. Mrkušić u 71 godini. Dugo je bolovao uvijek hrabro predana Bogu. Mrtvo tijelo ovdje je pokopano u obitelji. grobnici.

23.VIII nesretnim slučajem prekinut je život zaslužnom sugradjaninu AMBROZU KAPOR u 79 god. života. Svaka nagla i nenadna smrt je bolna. Grad ga je časno odpratio do počivališta sv. Luke.

2.IX iscrpljen trudom dugogodišnjeg pomorca preminuo je SLAVKO LEŠAJA u 71 godini. Izgubili smo prijatelja svih gradjana puna duhovitosti.

23.IX nenadano je preminula GIRMA PERŠIĆ u 82 godini. Provodila je svoj tihi i povaćeni život jednostavne i plemenite žene i kršćanke.

23.IX nakon dugog i bolnog trpljenja umrla je

FRANA KAPOR r. Fattorini u 82 godini. Patnje su je pročistile poput anđela i obogatile poput mučenice. Njezin susret s Kristom bio je blaženstvo.

12.X prihvatio je Gospodin vapaje naše slijepe i bolesne starice JAKE DIDOVIĆ u 84 god. života i odveo je u život mira, nagrade i blaženstva.

20.X Nebeski Zaručnik k sebi je privedo dušu domnikanke č. Majke MANES KARNINČIĆ u 77 godini. Bijaše uvijek svjedok vjere i redovničkog darivanja.

21.X tiho nas je ostavila Bogom prožeta i vjerom oboružana ANKA HUMIĆ u 86 god. življenja. Profinjnost njezinog duha odsjevala je kroz čitavi njezin život. Nakon sprovađa mrtvo tijelo odvezeno bijaše u Lovište i u obitelj. grobnici pokopano.

10.XI preminuo je s Bogom u blatskom Domu IVAN CURAĆ od 75 godina. Pokopali smo ga u groblju Sv. Luke.

11.XI od opake bolesti preminula je ZORA JURIĆ r. Milatić u 63 godini. Bila je strpljiva kršćanka.

14.XI dokrajčena je životna patnja i u Kristu umrla MARIJA CURAĆ r. Jurić u 63 god. življenja. Bila je posve posvećena svojoj djeci i kući. Korčulani je s poštovanjem odpratili u velikom broju.

Kroz ovo vrijeme napustiše zemaljski život i :

23.II nakon kratkog bolovanja u Zagrebu je smrt ugrabila mladi život GOJKA ARNERI od 48 godina. Njegovi smrtni ostatci nakon kremiranja u punoj tišini bijahu položeni u obitelj. grobnicu u Sv. Luke.

Prijatelj Sergije Foretić piše:

" Gojko je bio uzoran muž i pravi prijatelj i osjećao se pravim Korčulaninom premda se u Korčuli nije ni rodio niti odgojio.

Bio je izvrstan vaterpolist, a vaterpolo je naučio u Zagrebu kod "Mladosti". Nemaš pojma koliko su ga verbovali, nudili mu lijepe prihode da uđe u druge klubove. A Gojko je ipak ostao u našem KPK i

to u trenutku dok je KPK bio član II lige, a Gojko je tada bio jedan od naših najboljih reprezentativaca u Državi. Želio je ostati vjeran svojem klubu koje do smrti nije napustio."

Gojko nam je ostavio urnu svog tjelesnog praha u Sv. Luke. Ali njegov mladenački, poletni, profinjeni i uvijek vedri lik svrstao se među isto tako divne čemprese sv. Luke koji će nas također sjećati na Gojka kako prolazi ulicama grada ponosit i ljubezno jedinstven srdačnošću pogleda i pozdrava. Mi kršćani vjerujemo da mu je životnu dobrotu Gospodin uzео za život.

12.VI preminula je u splitskoj bolnici naša KATICA BOŠKOVIĆ r. Tudor od samo 39 godina. Borila se s opakom bolešću dugo vremena hrabro i tiho. A dotle se nije dala nadvladati u svojem fotoposlu i u svojoj obitelji. Izgubili smo u njoj ljubeznu i dragu sugrađanku. Mrtvo tijelo bilo je prevezeno u rodni Hvar i tamo pokopano uz učesće naroda i povećе grupe Korčulana.

14.X u zagrljaju svog Gospodina preselio se od svojih dragih i nas prijatelja u Šibeniku IVAN MARTINIĆ u 84 god. života. Kao nekadašnji korčulanski poštаr ostavio nam je u trajno sjećanje svoju ljubeznost i kršć. dobrotu, vjeru i vjernost Crkvi. Takav bijaše njegov život i u Šibeniku. Mnogostvo svijeta ga stoga pratilo u sprovodu na gradskom groblju Kvanj u Šibeniku.

9.VIII preminula je u Bratislavi (Čehoslovačka) našа AMALIJA ud. GERIČIĆ u 86 godini. Tamo su je čuvali rođaci. Bijaše kremirana te joj prah čeka pogodan čas da se dohvati svetoga Luke.

8.IX u dubokoj starosti od 92 godine preselio se svom Bogu iz Zagreba LOVRO KAPELINA. Nosio je uvijek dobro kršćansko srce usprkos kojekakvih ljudskih nevolja. Rado nas pratio kroz Lanternu.

14.X Isus je dočekao svog vjernog slugu o. NIKOLU FARČIĆ dominikanca. Preminuo je u Starom Gradu sa 64 godine života. Rodjen je u Blatu, a obav-

ljao razne redovničke službe širom domovine. Nosi o je nedjeljivu ljubav prema svom Blatu i čitavom Otoku. Živo nas je pratio sa stranica Lanterne. Bio je ljudski srdačan i redovnički dosljedan, mio Bogu i ljudima. Pokopan je u Starom Gradu.

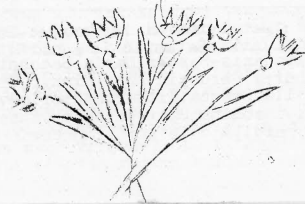
20.X nagla smrt oduzela nam je iz naše sredine plemenitu dušu našega o. ANDJELKA FAZINIĆ u Rijeci, u njegovoj 81 god. života. Nalazio se upravo u poslu Karitasa riječke nadbiskupije.

Svoju duhovnu prisutnost ostavio je na mnogim stranama Hrvatske kao sjaajan misionar, profesor, provincijal, vjeroučitelj, čovjek duha i srca. Najveći dio svojih godina posvetio je Rijeci gdje je padre Ladi bio pojam. Ona ga je zaslužila da mu mrtvo tijelo leži na Kozali. Mi smo sve poduzimali da bi mu tijelo prevezli k nama, ali važne okolnosti bijahu takove da mu je tijelo našlo svoj dom u njegovoj Rijeci. Ona ga je veličanstveno ispratile.

Korčula ga svečano komemorirala u crkvi Sv. Nikole na dan sprovoda i Katedrala slijedeće nedjelje.

3.XI u Bari je predala svoju dušu Stvoritelju ROZINA ZANETTI r. La Volpicella u 93 god. života. Njezina plemenita kći Elda Benetti piše:

"Svoju ljubav prema Korčuli nikada nije ostavila i sigurno je dosta osoba koji se Pokojnice sjećaju". Doista nas je živo pratila sa svojim suprugom Koradom svojim srcem, molitvom i dobrotom. Njezini smrtni ostatci ostaju i pokopani su na gradskom groblju u Bari.

DAROVA- TELJI

OPATSKOJ CRKVI

IZ SVIJETA :

Andreu Fabris iz ARGENTINE.-Maria Sacchetti, Fania Bisazza, ob. Marije Trojanis-Sascor, Maria Serdoz, Guerrino Rozłowsky, Vittorio Giericevich, ob. Enza Fabris Ramirez, Giorgio Bernardi, Pietro Tomovich, Pietro Albertelli, Giacomina Sparaccino iz ITALIJE.- Pfarramt St. Anno Kln-Holweide, Ivica Golubović, Saženko Oreb iz NJEMAČKE.-i Aleksandar Kraljević.- John Bernardi, ss. Dominikanke iz KANADE.-

IZ DOMOVINE :

Dr Herman Katić, ob. Kosoković, Dr Vinko Foretić iz Zagreba.- Feliks Đurđević, Dr Vice Arneri iz Beograda.- Josip Đurđević oi IMOTSKOG.- Sergije Foretić iz DUGOG SELA.- Jakov Denoble iz DUBROVNIKA.- Toni Filippi iz OREBIĆA.- Marija Milat iz SPLITA.-

LANTERNI S.V. MARKA

IZ SVIJETA : Joh Bernardi iz Kanade.- Paola Tedeschi iz USA.- Slavka Batistić iz ST. AFRIKE.- Ob. Marije Trojanis-Sascor, Maria Sacchetti, Livia Portolan, Andrea Peruccih, Enzo Giunio, Giovanna Bernardi, Dobrilla Stecca, Vittorio Giericevich, Vinka Piantanida, Giacomina Sparracino, ob. Enza Ramirez, Giorgio Bernardi, Giulio Portolan, Maria Curti, Giericevich.-

Maria Marinović-Matić, Andreu Fabris iz ARGENTINE.- Zdenka Hajduchova iz ČSSR.- Dr Petar Huljić, Ivica Golubović, Tonči Damjanović, Marinko Radovanović iz NJEMAČKE.- Ratko Kučija iz NEW ZEALAND.- Elda Bennett, Mateu Bilic, Branko Mirošević-Sorgo iz ENGLJESE.-

IZ DOMOVINE :

Stijepo Ivančević, Ruža Živković, Dr Herman Katić, Marijan Gjiwoje, Josip Kan. Crnković, Mato Kuharić, Đuro Šimek, Marija Ivković, Dr Vinko Foretić iz ZAGREBA.- Karmela Jeričević, Karmen Padelin iz ZADRA.- Ignjatije prof. Zloković iz KOTORA.- Kruna Marinović, Dr Ivo Donadini, Stijepo kap. Marinović, Bepa Jakaša, Dr Ivan Bernardi, Tomislav Franjković, Marija Kovačević, Margita Bugum, Lenka Vlahović, Marija Milat, Marinka Zec iz SPLITA.- Ante Viteaić iz METKOVIĆA.- Feliks Đurđević, Andrija Galun, Dr Vice Arneri, Smiljana Stefanović iz BEOGRADA.- Ivo Foretić iz TROGIRA.- Nilla prof. Stanulović iz NOVOG SADA.- Sergije Foretić iz DUGOG SELA.- Franja Delić iz BLATA na CETINI.- Toni Filippi iz OREBIĆA.- Frano Puhalo ić iz RIJEKE.- Dora Zorzin iz PULE.

UPRAVA "LANTERN" - VAMA !

Mnogi su nas nicali da dadnemo "LANTERNU" tiskati u Tiskaru. Bil bi to enormni troškovi, osobito danas, a s druge strane želimo "Lanterni" sačuvati sadržaj i izgled intimnog, obiteljskog umuženog "pisma". To iziskuje od nas daleko veće žrtve i trud a torskovi s tako daleko manji.

Međutim danas će ekonom. neprilike odrazuju i na ovo naše pitanje. Nama je bitan cilj: da nas naši i prijatelji prate u zbivanjima kroz "Lanternu". Moglo bi se dogoditi da nas silna poskupljenja papira, boja, matrica, poštarine prisile da odustanemo (za neko vrijeme). Što Vi kažete? Svakako će to vositi c. Vašem razumjevanju i žrtvi....

LITURGIJSKI KALENDAR

8.XII BEZGRJEŠNO ZAČEĆE- zapovj.Gospina svetkovina. Sv.mise kao nedjeljom.Uvečer glavna Euh.svečanost a na kraju povratka Gospina kipa u Našu Gospojinu.

24.XII RADNI DAN.-Uvečer j 17 s.bit i će Misa Vigilije,a potom"Služba Riječi"-uz Navještaj Rođenja.

U POLA NOĆI biti će svečana Prva Božićna misa-POLNOČKA.- Pozivamo vas uvečer i u noći Ispovijedi!

25.XII BOŽIĆ.-Sv.mise su: u 7 s.Svi Sveti,8 s.Sv.Mi.hovil,9s.Sv.Rok.Na Glavici Sv.Antuna popodne u 15,30 Večernja glavna sv.Misa sa Akademijom u 17 s.

31.STARA GODINA.-Uvečer u 17 s.imat ćemo kratki prikaz stanja naše Zajednice i TEDEUM.

1.I 84.NOVA GODINA,DAN PRESV.BOGORODICE,DAN ISELJENIKA.-Preko Velé mise Bogu predajemo novu godinu uz ZAZIV DUHA SV.

6.I BOGOJAVLJENJE-VODOKRŠĆE.-Glavna svečanost uvečer u 17 s.a potom Blagoslov Opatskog dvora.

2.II SVIJEĆNICA.Jutarnje mise u Sv.Justini,a uvečer Svečanost s blagoslovom svijetla u Veloj crkvi,u 17s.

3.II SV.VLAHO ZAŠTITNIK.-Bogoslužje je u Sv.Justini.

7.IIIPEPELNICI.- Počinje sv.korizmeno vrijeme pokore i pobožnosti po crkvama,drugdje svaki dan.

19.III SV.JOSIP,zapovj.blagdan.Glavna svečanost uvečer sa akademijom mladih na korist Banke.

1.IV JUBILARNA NEDJELJA SVETE GODINE.

8.IV NEDJELJA MUKE- početak duh.obnove naše župe. Svake večeri govori korizmeni Propovjednik s Misom.

15.IV CVIJETNICA.-U 9,30s.blagoslov palama,Muka te početak 40-satnog Klanjanja koje kroz tri dana svršava uvečer u 18 s.sv.Misom i dolaskom Bratima.

VELA SEMICA treba da nas okuplja svaki dan uvečer. Vela srijeda: Propovijed o Muci,Pričest,Lamentaci,zaključak 40-satnog Klanjanja.

Veli četvrtak: Spomen Zadnje večere,Pričest,Pra-nj nogu učenicima.

Veli petak: Božji grobovi,Muka,Poklon križu,ppocesija sa svom braćom i narodom-

Vela subota: Noćna služba Uskrsnuća,Ispovijed.

22.IV USKRS.- Dan Uskrslog Krista,naše vjere i našeg iščekivanja vječnog života.Glavna svečanost s procesijom do gradskih vrata u 9,30 s.

R A S P O R E D

BOŽIĆNOG BLAGOSLOVA KUĆA I STANOVA NAŠE ŽUPE

STARI DIO GRADA: ujutro u 9 s.na obje strane:26.XII. Nastavak popodne u 13 sati.

BILINE: 27.XII-utorak- od jutra u 9 s. Nastavak popodne u 13 sati.

BORAK: 28.XII.srijeda- od jutra u 9 s.počam od ul.Buculin. Nastavak popodne od 13 sati.

BETLEM i RADNIČKO NASELJE:29.XII-četvrtak-od jutra u 9s.od ul.Škola Nastavak popodne od 13 sati.

LUKA PREMA RADN.NASELJU: 30.XII-petak-od jutra u 9 s. redom do svršetka.

ZAGRADAC od raskrižja prema Bon Repos-u:31.XII od jutra do svršetka.

1.I 1984.NOVA GODINA: u 8 s.na Glavici Misa,a zatim Blagoslov do raskrižja,potom DOMINČE i od puta Milat-Kaštelan.

2.I-ponedjeljak- Blagoslov Sv.Nikole-Strečice i od 9 s.-ostatak Pod Sv.Antun.

8.I -nedjelja Isusovog Krštenja- VRNIK

N A TABLUINU

"... Ma što se ovo svertilo? Neće se više okusit nijanke jednega Očenaša! Oli ona misli da mi molitve nahodimo po merkantama! Više nas ne obada, ne haje za nas. Naprid se ovako ne može: ka da ni dosta što je krešila nafta nego nas i ona abandunala: sveta Agata! Sad moremo hodit u pečurke a ne na lognje..."

Ma koji je vrag jutros kapetanu Nikotu? Što to bruntulaje?

"Moja justa neće više izustit njezino ime: a ako se, ko azarda mentovat je u moju barku kako proteuricu od liganja, e, letit će priko bande u more! Moralo nan se ovo trefit: niki govoridu da nan sveta Agata ni svetica od liganja nego od glumica. Baš fino: a mi smo na ure znali klecat na pajole oli na provu kad ne bi bilo bēka, senjala od liganja pa čunit impake rukama u hladno more; voltavat očima i onda siguro si čeka na bēk od liganja. Bilo je to ono staro vrime kad nas je slušala sveta Agata. A danaska?

Sve bi bilo lipo dokle nebi počele padat bestimje. Pola bi ekvipađa zvalo Sveticu, a pola bi bestimalo; a kad ne bi bilo nikakvoga bēka onda bi cili ekvipađ refava molitve .a i bestimje, - a kašete bi nan ostale prazne. . .

Nikima se činilo ko da nan se sveta Agata iz neba smije i da petaje roge za na provu i kermu i za na jarbul. A onda bi se znalo dogodit da bi liganja bilo ka mora!... Dakako, onda bisco se sta-

vili kako uz organ kantat pismice, izmišljali bi se introducjuni od Vele setemane, pa Božića, Tila Slavnega i svetega Martina, a kašete bi se punile liganja...

Tako je nikada bilo. A danaska? Oli ćemo sada prišmagnut za lignjon i utaživat voju s onima iz Japana? Neka onda Japanezi izventavaju koju njihovu sveticu od liganja. Ali kako su oni vražji butigiri mōre bit da su nan ovu našu Proteuricu uspilli tisnut sebi na ocean Pacifiko da oni moru boje reužit u kači pa da hi mi kupujemo iz leda..."

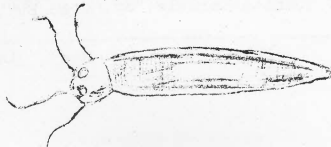
Meni se ovo ni učinilo puno pametno od kap. Nikota. Ne moremo je sad samo vako skančelat i okrenut jon škinju. Ja mislin da bi se pervo vajalo rivoldit na guveran od svetaca da vidimo oli je ona izgubila protecjun nad lignjama i jeli su nan petavali rog za sviću ako ona ni više naša proteurica od liganja? Jerbo da je postala ono drugo, onda smo na lignjarić morali kadgod čapat koju glumicu oli čehinju. . .

A kad za koje vrime partim put Lastova da čapam almeno pola kvintala liganja za sve prijateje i sve fešte, isast ću se na provu i zakantat:

Sveeeetaaa Agataaaaa, evo nassssssss
Moli za naaaasssss
Nakercaj pajole liganjaaaaa
Jerbo će ovi framasuni
Prosut nebo bestimjamaaaaa. . .

Da morete ovo čut odmah biste se altroke sitali pokojnoga Piškoleta kada bi od Punte od križa vozi i intenava:

"... Ježinaaaa, ježinaaaa - za ruška- ježinaaaa!

RIJEČ VAMA	Str.	2
TVOJE SRCE	"	5
SVELA GODINA	"	8
JUBILARNA GODINA	"	10
JUBILARNO HODOČAŠĆE	"	11
OTKUPLJENJE ČOVJEKA	"	13
NOSIMO U SRCU KRISTA	"	15
SV.KRIŽ OD OTOKA	"	17
JEDNA INFORMACIJA O ZDRAVLJU OPATA	"	19
KÔLN - KORČULA - KÔLN	"	20
PIŠU NAM. . .	"	22
UMRLOM TATI	"	24
U SFOMEN FRANKICI	"	25
POKOJNI ABMROZ KAPOR	"	26
PADRE ANĐELIKO VRATIO SE OCU	"	29
MAJKA MANES KRENULA U NEBO	"	28
NEKROLOG	"	30
NAŠI DAROVATELJI	"	34
LITURGIJSKI KALENDAR	"	36
RASPORED BLAGOSLOVA	"	37
NA TABLUNU	"	38
SADRŽAJ	"	40

telefon: (050).711-049

Naš Račun: 3710-621/21-80270-10.80-00337-7
I.K.B.Split- podružnica Korčula, "Sv.Marko Ev".

Naslovna strana:

J. TINTORETTO:
BLAGOVIJEST
VENECIJA XVI st.

Izdavač: Župski Ured, Korčula, ul. Biskupije — Uređuje i odgovara:
Ivo Matijaca, korčulanski opat — Uredništvo: Korčula, ul. Biskupije
— Tisak na vlastitom ciklostilu — Izlazi povremeno
